

ACTIVAS

VOCEIRO NACIONAL DA ASEMBLEA
DE MULLERES DE GALIZA NOVA

QUE É A ASEMBLEA DE MULLERES?

As mozas galegas estamos sometidas a opresións en distintos planos: por ser mulleres nun sistema patriarcal, por vivir nunha nación á que se lle nega a soberanía, por pertencer á clase traballadora e por estar dentro dun segmento da poboación que padece esaxeradamente as problemáticas como é a mocidade.

As mozas de Galiza Nova acreditamos no feminismo para loitar e construír unha sociedade libre, con vontade de transformación e ruptura tanto no público coma no privado.

É más necesario ca nunca o compromiso de todas nós co derrubamento do patriarcado, dotándonos de ferramentas para combatelo día a día. Ferramentas coma a Asemblea de Mulleres, o máximo órgano de decisión da organización en materia de xénero, e un espazo non-mixto onde debater, analizar e traballar accións concretas para combater o sistema, mais tamén para fortalecernos nós mesmas e a propia asemblea.

AUTODEFENSA

"Maquíllate, pero non tanto. Ponte en forma. Fala baixo. Broncéate. Depílate. Esa roupa non che queda ben. Compra esa crema. E esta outra. E aquela tamén. Sorrí máis. Que bonita serías se adelgazases un chisco. Non se che ocorra andar sen sostén. Os tacóns estilizan a figura. Non sexas bruta falando. Non discutas. Séntate coas pernas cruzadas. Por que che molestan os piropos na rúa? É que non se che pode dicir nada!"

Expulsáronnos das rúas, arredáronnos no espazo público, convertéronnos nun obxecto de decoración. Quérennos caladas, pasivas, aguantando os seus ataques e as súas agresións. Que non levantemos a voz. Que non nos poñámos en pé para esixir o que é noso. Temos dereito a estar serias, a ser antipáticas, a ter un mal día e non

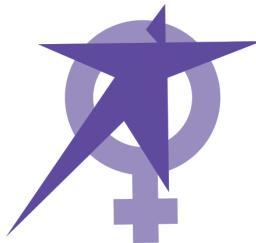
querer falar con ninguén. A non ir maquilladas, a vestirnos como nos pete. A non sermos bonitas. A berrar, a discutir, a ser ofensivas ou agresivas. Temos dereito a loitar polo que é noso, e tamén a defendernos de todos os ataques do patriarcado con todas as armas que teñamos ao noso alcance. Temos dereito a desobedecer leis inxustas, a fuxir da xustiza para protexernos dun maltratador. A non aturar máis comentarios machistas. A responder a cada agresión física con outra resposta física. Temos dereito a saber golpear, loitar, defendernos. Levan séculos utilizando a violencia contra nós, é necesario que saibamos utilizala contra eles tamén. Non imos tolerar máis mortas, máis violencia contra as mulleres. Existimos porque resistimos!

SOBERANÍA E FEMINISMO

"Soberanía: substantivo feminino. 1 Calidade de soberano, de quen ten a autoridade suprema. 2 Carácter dunha nación ou organismo **que non está sometido a outro.**"

Somos a masa das deliberadamente excluídas do poder e da historia. **Somos as que o todo o producimos, mais ás que nada nos pertence.** Producimos o máis necesario para a vida, mais a vida non ten valor de mercado no sistema que nos tocou vivir.

Para rachar radicalmente coa situación precisamos sermos soberanas. Tornarnos suxeitos políticos, parar a dependencia económica e dinamitar os privilexios. Precisamos discutir os supostos indiscutíbeis para facelo todo de novo, para mudalo todo. Mudalo todo para sacar á luz a quen sempre estivo na sombra, sen valorar e sen deixar auto-explorar. Sacar á luz os modelos alternativos que defendan os corpos e a terra que foron colonizados á forza para servir ao outro; uns modelos de ideas, unha revolta, que ás dominadas e oprimidas non se lles deixou demostrar. Reivindicamos ter o control sobre os corpos, a terra, o territorio e os recursos. **Sermos soberanas sobre as nosas vidas.**

MULLERES EN LOITA POLA DEFENSA DA TERRA

O patriarcado exerce unha violencia simbólica constante cara as mulleres. Ignórasenos, invisibilízasenos e semella que non existimos. Mais **nós tamén fomos protagonistas na historia deste país, unha historia de loita e resistencia.**

Unha ollada ao pasado móstranos multitud de exemplos de rebeldía feminina nunha época dominada polos homes. As mulleres labregas tomaron parte activa nos conflitos agrarios de comezos de século, nos levantamentos contra os foros e na defensa da terra que traballaban. No franquismo, volveron armase e mesmo se botaron ao monte. Contra o fascismo e a represión elas teceron redes de resistencia e solidariedade, como fixeron sempre.

Nos estertores do franquismo, as imaxes das mulleres en diferentes conflitos son un símbolo de loita. Nas Encrobas, armadas con paraugas e caxatos fixeron fronte aos tricornios e fusís que pretendían expulsalas. Foron exemplo tamén defendendo a terra na praia de Baldaio, en Xove ou nas obras da AP-9. Frente a especulación indiscriminada e a vontade de

As mulleres de Cambedo da Raia estaban a lavar as camisas sucias dos guerrilleiros galegos xusto cando a súa aldea foi masacrada. As das Encrobas estaban a limpar as cinzas provenientes da mina nos fogares mentres que fóra a terra lles estaba sendo arrebatada pola oligarquía. As costureiras de Verín estaban sendo explotadas mentres que a fortuna de Amancio Ortega superaba á de Bill Gates. A outra parte da historia rebélanos que esas mesmas mulleres tamén estaban en primeira liña, en pé pola defensa do seu, da súa colectividade, tecendo redes de resistencias tan diversas coma elas mesmas e enfrentándose ás múltiples opresións.

Construir feminismo tamén é loitar pola soberanía popular e pola xestión dos recursos. Loitar pola soberanía tamén é garantir a dignidade e a mellora real das condicións de vida tan abrumadoramente deterioradas. Desde Galiza Nova, entendemos a loita feminista como imprescindible na nosa acción política, ao mesmo tempo que é un eixo vertebrador e transversal tanto na teoría coma na praxe. Acreditamos na retroalimentación das diferentes loitas e, polo tanto, **o noso horizonte dunha República Galega popular pasa obligatoriamente por que sexa con perspectiva feminista.**

colonización e explotación do réxime foron combatentes protagonistas. Fortuitas se cadra, depositarias dos deberes dos homes ausentes, mais non por iso menos necesarias e valentes.

A resistencia ten nome silandeiro de muller. Tomamos parte en todo conflito xusto, sabedoras do que é ser oprimida reaximos con forza na defensa do noso. O certo é que como mulleres nun país asoballado, se queremos ser libres non nos queda outra que **erguernos con bravura para rachar as cadeas que aprisionan os nosos corpos e a nosa terra.**

